

Murmellianen slaan hun vleugels uit

Hij was drie jaar leerling en drie jaar leraar op het Murmellius. Hij liet zijn leerlingen hardlopen tussen Bergen en Egmond als ze spijbelden en tegenwoordig zit hij in de Tweede Kamer: Rudmer Heerema. Als onderdeel van mijn zoektocht naar oud-Murmellianen kwam ik bij deze Alkmaarse VVD'er uit en na contact met zijn secretaresse werd ik uitgenodigd voor een gesprek aan het Binnenhof in Den Haag.

Editie 3: Rudmer Heerema, Tweede Kamerlid

Zou je jezelf kunnen voorstellen voor degene die jou niet kennen?

Rudmer Heerema, 38 jaar. Ik woon samen met mijn vriendin en ons dochtertje van 20 maanden in Alkmaar, volgend jaar gaan we trouwen. Ik ga voorlopig nog niet weg uit Alkmaar, ik woon er al bijna mijn hele leven en ik vind het een hele mooie omgeving van Nederland. Ik heb op de Bosschool in Bergen gezeten en we hadden zo een slimme klas, dat er maar liefst 15 naar het Murmellius gingen, dat was lachen. Ik heb van 1990 tot en met 1993 op het Murmellius gezeten. In de tweede klas bleef ik zitten. Dat kwam met name doordat ik veel te veel tijd aan sport besteedde. Ik zat toen in het Nederlands team zwemmen en daar stak ik wekelijks ongeveer 25 uur in. School boeide me niet zo veel, terwijl ik in principe wel de hersens had om het Murmellius goed te doen. Nadat ik in de derde klas voor de zoveelste keer niet naar een NK zwemmen mocht van school, besloot ik naar het Willem Bleau te gaan.

Was dat een verschil?

Ja, het niveauverschil was enorm. Waar ik op het Murmellius soms met veel moeite een voldoende haalde, redde ik het op het Willem Bleau met gemak om negens en tiens te scoren. Helaas heb ik het niet zo kunnen afmaken, mijn sport werd nóg intensiever. Na twee keer een 5,45 op mijn eindexamen heb ik het VWO uiteindelijk via certificaten afgemaakt. Dat bleek achteraf een verstandige zet, want daarnaast kon ik fulltime werken. Mijn sportcarrière was inmiddels over, door een zware blessure.

Wat ben je daarna gaan doen?

Ik wilde eigenlijk geneeskunde studeren, en daarvoor was ik ook ingeloot. Maar toen een vriend me op een dag om een lift naar de ALO (Academie Lichamelijke Opvoeding, red.) vroeg, zag ik daar allemaal mensen die precies waren zoals ik: sportief, vrolijk en enthousiast. Bovendien is de hele dag leuke dingen doen met sport en kinderen echt op mijn lijf geschreven en zo maakte ik diezelfde dag nog de keuze om naar de ALO te gaan. Ik ben afgestudeerd op het gebied van sportmanagement.

Daarna ben je gymleraar geworden op het Murmellius, hoe was dat?

Het was superleuk om op m'n eigen school leraar te

Met Rudmer aan het Binnenhof in Den Haag.

worden, heel speciaal. Uiteindelijk heb ik daar 3 jaar les gegeven en later heb ik dezelfde weg gevolgd: naar het Willem Bleau. Tegelijkertijd ben ik toen een eigen bedrijf begonnen, *Expertise in Onderwijs en Topsport*. Hiermee hielp ik jonge topsporters in Nederland.

"Pas op, bij meneer Heerema moet je niet spijbelen!"

Wat vond je leuk aan gym geven op onze school?

Ik vond het altijd erg leuk om andere takken van sport te geven dan de standaard sporten als hockey en voetbal. Ik vind dat te eentonig; als je kinderen breed wil opleiden in het bewegingsonderwijs zal je heel veel takken van sport moeten geven. Ik leerde de kinderen bijvoorbeeld ook kickboksen, waterpolo, rugby en aikido; een fikse vernieuwing dus. Ik zag dat ze dat fantastisch vonden. Ik merkte dat als ik zo een speciale sport gaf aan een klas van 30 man, dat ik opeens 45 kinderen in de klas had zitten. Die sloten dan gewoon aan.

Op het Murmellius waren trouwens ook allerlei kinderen die zeiden: "Sport is niet belangrijk, dat ga ik niet doen en ik doe m'n best dus niet." Daar had ik wat moois op bedacht, want soms laadde ik die spijbelaars op een vrijdagmiddag nog wel eens in mijn auto en dan reed ik met ze naar Bergen. Vervolgens moesten ze samen met mij op en neer hardlopen van Bergen naar Egmond. Een verschrikkelijke straf voor mensen die niet van sport houden. Het ging vervolgens als een lopend vuurtje door de school: "Pas op dat je bij meneer Heerema niet gaat spijbelen!" Ik had dus nooit last van mensen die niet kwamen. Dat was wel grappig.